

મોક્ષાર્થિના મત્સદ્ જ્ઞાનદ્રુદિઃ કાર્યો ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૧ થું

અંક ૧

૧૫ નવેમ્બર

★

કારતક

વીર સં. ૨૪૬૦

વિ. સં. ૨૦૨૧

ધ. સ. ૧૯૬૪

★

સુરં ચ લઘું સદં ચ, વીરિયં પુણ દુલ્લહં ।

વદને રોયમાણા વિ, નો ય જં પઢિવજ્જપ ॥ ૮ ॥

કદાચ ધર્મભાગના શ્રવણનો પ્રસંગ સાંપડ્યો અને તેમાં શ્રદ્ધા પશુ બેઠી. તેમ છતાંય તે પ્રમાણે વર્તવા સારુ યોગ્ય પુરુષાર્થ કરવાનું વળી બાકે દુર્ધૃટ અને છે. થણા હોઠા એવા હોય છે કે જેઓ 'ધર્મભાગ'માં પોતે શ્રદ્ધા તો રાખે છે' એમ કહેતા હોય છે; પણ તે પ્રમાણે વર્તી શકતા નથી અર્થાત શ્રદ્ધા થયા પછી તે પ્રમાણે પુરુષાર્થ કરવો થણા દુર્લભ અને છે.

માણુસત્તમ્મ આયાઓ, જો ધર્મ સોજ સદે ।

તવસી વીરિયં લઘું, સંવુદે નિઘ્રુજે રયં ॥ ૯ ॥

મનુષ્ય જન્મમાં આવેલો એટલે અરેખર મનુષ્ય થયેલો તેને જ સમજવો કે જે, ધર્મવચનને સાંભળે, પછી તેમાં વિશ્વાસ રાખે, પછી તે પ્રમાણે તપસ્વી બની સંવરવાળો થઈ પોતા ઉપર લાગેલા પાપમળને અંખેરી નાખવાનો પુરુષાર્થ કરે.

—મહાવીર જાણી

પ્રગટકર્તા :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : : ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : વર્ષ ૮૧ મુ : વાર્ષિક લવાજમ પત્રક
પાસ્ટેજ સહિત

અનુક્રમણિકા

૧ નૂતન વર્ષ સુભાશિષ			(શ્રી ભાસ્કરવિજયજી)	૧
૨ નૂતન વર્ષાભિનંદન			(દીપચંદ જીવણલાલ)	૨
૩ શ્રી વર્દમાન-મહાવીર : મણુકો બીજો-લેખાંક : ૨			(સ્વ. મૌકિક)	૪
૪ વિવિધતામાં સુદરતા			('સાહિત્યચંદ્ર' બાલચંદ હીરાચંદ)	૬
૫ સુચસવેલિ અને ઐતિહાસિક વસ્ત્રપટ (લેખાંક : ૧)			(પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)	૮
૬ ગ્વાલિયર			(મુનિ વિશાળવિજયજી)	૧૨

શ્રી મણુલાલ ચત્રસુજ ગાંધીનું દુઃખદ અવસાન

તેઓ આત્મસભાના લાઘક મેમ્બર હતા. તેઓ મુલ્લ-દ (સુખમ)ના બાણીના સેવાભાવી કાર્યકર્તા અને કાર્યકરના વ્યાપારી હતા. તેઓના ૫૭ વર્ષની ઉંમરે સંવતાર તા. ૧૧-૧૦-૬૪ના રોજ તેમના નિવાસસ્થાને થયેલ શોકજનક અવસાનની નોંધ લેતા ઘણું દુઃખ થાય છે. સ્વર્ગસ્થ સ્થાનિક કેળવણી વિષયક સામાજિક તેમ જ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓમાં સક્રિય ભાગ લેતા હતા. સાર્વજનિક દવાખાનું, પ્રગતિ મિત્ર મંડળ, નાગરિક સભા વગેરે સંસ્થાઓની સ્થાપના સંબંધિત અને સિકાસ પાછળ તેઓએ બંધ્ય પુરુષાર્થ કર્યો હતો. કોંગ્રેસની દરેક પ્રવૃત્તિઓમાં સ્વર્ગસ્થે પ્રશંસનીય સહકાર આપ્યો હતો. તેઓ આનંદી અને મિલનસાર સ્વભાવવાળા હતા. સદગત પોતાની પાછળ બહોળું કુટુંબ અને મિત્રમંડળ મુકતા ગયા છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા સ્વર્ગસ્થના આત્માને પરમ શાંતિ અર્પે એ જ પ્રાર્થના.

ખેડકારક સ્વર્ગવાસ

ટાણવાળા શાહ દુર્લભદાસ ત્રીભોવનદાસ હાલ ઘણા વર્ષોથી લાવનગર રહે છે. ૭૨ વર્ષની વયે ગત આસો શુ. ૧૨ સંવતારના રોજ સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓ ઘણા વર્ષોથી લાઘક મેમ્બર હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી એક લાયક સભાસદની ખામી પડી છે. અમે સ્વર્ગસ્થના આત્માની શાંતિ ઇચ્છી તેઓના પુત્ર ધીરજલાલ વગેરેને દિલાસો આપીએ છીએ.

શેઠશ્રી મોહનલાલ તારાચંદનું દુઃખદ અવસાન

સદગત શેઠશ્રી મોહનલાલ તારાચંદને જન્મ ઈ. સ. ૧૮૬૮ માં વરતેજ ગામમાં થયો હતો. તેઓ ભાસ્કર વર્ષની વયે બેગલોર ગયા હતા અને ત્યાં કાપડ અને સાયકલના વેપારમાં બેઠાયા હતા. ઈ. સ. ૧૯૨૮ માં સુખમમાં પ્રીતમ ઉદ્યોગમાં બેઠાયા. તેમાં તમના ભાત્રીજા શેઠશ્રી રમણીકલાલભાઈનો સહકાર મળેલ અને તેઓએ સારી એવી લક્ષ્મી પ્રાપ્ત કરી.

તેઓ સામાન્ય શિક્ષણ લીધેલ હોવા છતાં ઉચ્ચ શિક્ષણના હિમાયતી હતાં તેથી તેઓએ કેળવણીક્ષેત્રમાં લાગેતું દાન આપી લક્ષ્મીને સફળ થયે કર્યો છે. શૈક્ષણિક સેવાઓ ઉપરાંત ધાર્મિકક્ષેત્રે અને સામાજિક ક્ષેત્રે પણ તેઓએ પોતાની લક્ષ્મીને સફળ થયે કર્યો છે. સુખમ સરકારે તેમની રાષ્ટ્ર સેવાની કદર કરી ને પી.તે. ઈલકામ આપ્યો હતો.

તેઓ આ સભાના પેટ્રન હતા. તેઓ માયાળુ અને મિલનસાર સ્વભાવના હતા પરમાત્મા તેમના આત્માને શાંતિ અર્પે તેવી અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૧ સુ.
અંક ૧

કારતક

વીર સં. ૨૪૯૦
વિક્રમ સં. ૨૦૨૧

નૂતનવર્ષ શુભાશિષ

(શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશની જ્યોત જ પ્રગટાવો)

શ્રી પરમેષ્ઠી પંચ પ્રભુમીને સમરીએ શ્રુતદેવી,
જૈનધર્મના પાત્રકોને સહાય આપે તતખેવી.
ધર્મ ઉત્તમ અહીંસાનો પુરવ પુણ્યે મળીયો,
રખડતાં ચૌદરાજલોકમાં સુરતરુ મુજ ફળીયો.
મનથી ઘડી ન મુકો નવકારમંત્ર છે મોટો,
પ્રભુ પસાયે એક માળ્યો તે જગમાં નાવે જોટો.
કાયા માયા મમતા છોડી ધર્મ મારગમાં જુકો,
સમતા રાખી આઠમ પાખી તપ કદી ન ચુકો.
નીચમ નોકારશી નિત્યે કરીએ ધરીએ પ્રભુનું ધ્યાન,
જ્યોતી ધર્મની ઝમમગ રાખો અમૃતરસનું પાન.
તતક્ષણ કરવું ધર્મનું કાર્ય અવસર ન મળે આવે,
જન્મ મળ્યો મનુષ્યભવ તે ફાગટ નવ ગુમાવે.
પ્રમાદ આવે પુન્ય કામમાં ભવમાં ભ્રમણ કરાવે,
મતી ચારમાં ફેરા ફરતાં કદીય પાર ન આવે.
દાર્ઘ્ય ગાળશે ધર્મ મારગમાં ભાસ્કર કહે હું ભાખું,
વોરશે સુખ સંપદ એકવીશે નૂતનવર્ષ આ આખું.

—ભાસ્કરવિજય

નૂતન વર્ષામિતંકુલ

વિ. સં. ૨૦૨૧ ના વર્ષે “ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ” એશી વર્ષ પુરા કરી એકયાશીમાં વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. ગત વર્ષમાં મુનિશ્રી ભાસ્કરવિજય, મુનિશ્રી મનમોહનવિજય, શ્રી અગરચંદ્રજી નાહટા, ભોજક મોહનલાલ ગીરધર, શ્રી સુરેશકુમાર કે શાહ, સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ, શ્રી ચીમનલાલ રતનચંદ વગેરેના તેમના ગદ્ય લેખો માટે અને સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ, ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ એમ. બી. બી. એસ., પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ., શ્રી અગરચંદ નાહટા, પ્રા. નર્મદાશંકર શાસ્ત્રી એમ. એ., ડૉ. વલ્લભદાસ નેલુશીભાઈ વગેરેના તેમના ગદ્ય લેખો માટે આભાર માનવામાં આવે છે.

વિ. સં. ૨૦૨૦ ભારત માટે બહુ જ કમનસીબ વર્ષ હતું. શરૂઆતમાં તેના પરમંચિત્ર અમેરિકાના પ્રમુખ કેનેડીનું ખૂન થયું હતું કે જેણે ભારતને લફકરી રીતે અને આર્થિક રીતે સહાય કરી હતી. ત્યાર પછી ભારતના લાડીલા નેતા અને પંત પ્રધાન પંડીત જવાહરલાલજીનું અવસાન થયું હતું કે જેણે ભારતને સમૃદ્ધિશાળી બનાવવામાં અથાગ પ્રયત્ન કર્યો હતો. થોડા મહિના પછી ભારતના પરમસ્નેહી રશિયાના પંત પ્રધાન કૃષ્ણવને રાજીનામું આપવાની ફરજ પડી કે જેણે યુનેમાં કાશ્મીર ભારતનું છે એમ સાબિત કરવા અથાગ પરિશ્રમ કર્યો હતો અને તે સંબંધી કોઈ પણ કંસાવ પસાર કરવા દીધો ન હતો. વળી ચીન કે જેણે ભારત સાથે અત્યાર સુધી શત્રુતા રાખેલ છે તેણે વર્ષના અંતે “ એટમ બોમ્બ ફેલ્ડો છે તેથી ભારત પર તેના તરફથી વધારે ભય રાખવાની ફરજ પડેલ છે તેથી લફકરી ખર્ચ પણ પ્રમાણમાં હજી વધશે તેમ લાગે છે.

ગયા વર્ષમાં ભારત સરકારને ખાંડનું રેશનીંગ કરવાની ફરજ પડેલ હતી વળી ઘઉં ચોખા અને શીંગતેલના ભાવોમાં ન કદંપી શકાય તેવો વધારો થયેલ હતો. વળી શીંગતેલની અછતને લીધે શુભરાત સરકારને તેલની નાકાબંધી કરવાની ફરજ પડેલ હતી. આ ચીજોના ભાવો પ્રમાણમાં રહે તેમ કરવાની જરૂર છે.

ગત વર્ષમાં ગિહાર સરકારે શિખરજીના પવિત્ર પહાડના લીધેલ કળબ સામે ભારતના દરેક શહેરમાં વિરોધ જાહેર કરવા સભાઓ મળી હતી અને શિખરજીના પહાડનો કળબે ન લેવા માટે અસંખ્ય તારો ભારત સરકાર પર અને ગિહાર સરકાર પર તે સભાઓએ કર્યા હતાં.

ગત વર્ષમાં ભાવનગરમાં નૂતન ઉપાશ્રયના ભવ્ય મકાનનું ઉદ્ઘાટન થયેલ છે તેથી શહેરની વિશાળ જન વસ્તીને ધર્મનુષ્ટાનો આદિ ક્રિયાઓ કરતી વખતે પડતી અગવડતામાંથી રાહત મળેલ છે; વળી દાદાસાહેબમાં ઘેરાંઓનો ઉપાશ્રય બંધાવવાનું શરૂ થયેલ છે તે આ વર્ષના પર્યુષણ પહેલાં બંધાઈ રહેશે તેથી ત્યાં પણ ઘેરાંઓને ધર્મનુષ્ટાનો આદિ ક્રિયાઓ કરવામાં રાહત મળશે.

અંક ૧]

નૂતન વર્ષાભિનંદન

(૩)

ગત વર્ષે સ્નામિવાત્સલ્યનો નવો પ્રશંસનીય વિકલ્પ ભાવનગર સંઘે કરેલ છે. તેણે ડ્રા. ૧૨૦૦૦) ભેગા કરી એવો ઠરાવ કરેલ હતો કે જે કુટુંબને જરૂર હોય તેને તે કુટુંબના રેશન કાર્ડ સુજબ વ્યક્તિ ફીઠ ડ્રા. ત્રણ રોકડા આપવા. તેથી જે કુટુંબને જે ડ્રા. મળ્યા તે ચાલુ અર્થને પહોંચી વળવા માટે રાહતરૂપ નીવડ્યા છે.

ગત વર્ષમાં પથુપણ પછી એક માસ સુધી ભાવનગરમાં રોજ રાત્રિના ૯-૧૫ થી ૧૦-૧૫ સમયસરજીવાં વડામાં પૂજ્ય પન્યાસજી ચત્રોદયવિજયજીએ અભ્યાસવર્ગ ચલાવ્યો હતો. તેમાં શરૂઆતમાં ગણધરવાદનું પ્રવચન કરવામાં આવ્યું હતું અને ત્યાર પછી નવપદો પર પ્રવચન કરવામાં આવેલ હતું. પૂજ્ય પન્યાસજી તેમની તેજસ્વી અને રોચક ભાષામાં આ વર્ગ ચલાવી રહ્યા હતા તેથી લગભગ ૧૦૦ માણસો હાજર રહેતા હતા. આવા વર્ગો દરેક શહેરમાં રાત્રિના ચાલે અને પૂજ્ય સુનિમહારાજો જૈનધર્મનાં તત્ત્વોનો પરિચય આપે તે ઇચ્છવા યોગ્ય છે.

જગતમાં છુદ્ધિને સતેજ બનાવવાના પ્રયત્નો થઈ રહેલ છે; પરિણામે વિજ્ઞાનની સેંકડો શોધગોળો ઘર્ષ રહેલ છે અને તેની અસર એ થઈ છે કે કૃત્રિમ જરૂરીયાતો ઉભી થઈ છે અને પાસે પૈસા હોય કે ન હોય તે પણ દરેક વસ્તુ તે જરૂરીયાતોને સંતોષવા કાંઈ મારે છે અને બ્યારે તે જરૂરીયાતોને સંતોષી શકતો નથી ત્યારે દુઃખી થાય છે.

માનવી જે આત્મતિકતાએ ભણી દોડી રહ્યો છે; એક છે આચારવાદની કે જેમાં બધું ચુલાળી અને સાફ લાગે છે અને બીજી છે નિરાશાવાદની કે જેમાં બધું જ તેને પાતાની વિરૂદ્ધ હોય તેમ લાગે છે. મોટા ભાગના માનવીઓના ભેજ અવિકસિત હોય છે તેથી તેઓ વિલક્ષણ ધૂનવાળા હોય છે અથવા તો તેઓ એક જ વાતને વળગી રહેનારા “ પાગલ ” જેવા હોય છે. બહુ જ ઓછા લોકો બાકી છે કે સુખની સાથે દુઃખ અને દુઃખની સાથે સુખ ભેડાયેલ હોય છે. અને જેમ દુઃખ કંટાળાજનક છે તેમ સુખ પણ કંટાળાજનક છે કેમકે સુખ એ દુઃખનો ભોડિયો ભાઈ છે. માટે દરેક મનુષ્યે દુઃખ અને સુખ પ્રત્યે સમદ્રષ્ટિ રાખવાની જરૂર છે.

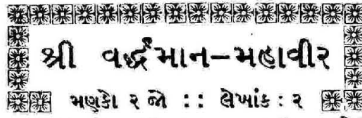
આ નૂતનવર્ષ સર્વે લાઠક મેન્દરોને, સભાસદ બધુઓને અને પ્રકાશના ચાહક બધુઓને સુખરૂપ નીવડો તેવી પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના છે.

દીપવંદ જીવજીલાલ
ઓ. સંકેતરી

સભાસદોને સુચના

બહારગામના લાઠક મેન્દરોમાંથી કેટલાંએક બધુઓએ પોસ્ટેજ મોકલીને ભારતીય દર્શનની રૂપરેખા નામનું પુસ્તક (સં. ૨૦૨૦ ની સાલનું) ભેદ તરીકે પોસ્ટેજના ૩૦ નયા પૈસા મોકલી મંગાવી લીધું છે. હવે જેઓએ ન મંગાવ્યું હોય તેઓએ જદ્દીથી મંગાવી લેવા તસ્વી લેશે.

—જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

લેખક : સ્વ. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા (મોક્ષિક)

પ્રકરણ ૨ હું

ગર્ભસંક્રમણ

મહાવીરસ્વામીના જીવે મરોચિના ભવમાં જે અભિમાન ક્યું હતું કે મારા દાદા પ્રથમ તીર્થંકર, મારા પિતા પ્રથમ ચક્રવર્તી અને હું વાસુદેવ અને છેલ્લે તીર્થંકર થઈશ, અદાદા! મારું કુળ કેવું ઉત્તમ છે!! હવે કુળ તે કર્માધીન છે, પણ આપું અભિમાન-ઔરવ બતાવું તે માટે તેમણે નીચ ગોત્ર બાંધ્યું ગોત્રકર્મના બે બેદ છે: નીચ ગોત્ર અને ઉચ્ચ ગોત્ર. સારા કુળમાં જન્મ થવો તેને ઉચ્ચ ગોત્ર કહેવામાં આવે છે અને હલકા કુળમાં જન્મ થવો તેને નીચ ગોત્ર કહેવામાં આવે છે.

મહાવીર વર્ધમાનને સમકિત થયા પછી કેટલાએ ભવો તુચ્છ દારિદ્ર કુળમાં થયા તે આપણે જોઈએ. પણ એ નીચ ગોત્રકર્મ હતું પૂરેપૂરું ભોગવાઈ રહ્યું નહોતું, તેનો કાર્કશ્વ ભાગ બાકી રહી ગયો હતો, તેથી બાંધી દિવસ સુધી બ્રાહ્મણની રૂપે તેઓ રહ્યા.

બ્રાહ્મણનું કુળ દારિદ્ર કુળ બણાયું અને અરિહંતા વા ચક્રવર્તી વા વાસુદેવ વા અંત કુલેષુ તુચ્છ કુલેષુ દારિદ્ર કુલેષુ ન ઉવ વન્તિ તે રાય કુલેષુ ભોગ કુલેષુ શ્વશુર કુલેષુ ઉવ વન્તિ એટલે તીર્થંકર, ચક્રવર્તી કે વાસુદેવ તુચ્છ કુળમાં દારિદ્ર કુળમાં જન્મતા નથી, પણ રાજ કુળમાં ક્ષત્રિય કુળમાં, ઈક્ષ્વાકુ કુળમાં ઉત્પન્ન થાય છે. આ પ્રમાણેના નિયમ ધણા કાળનો ચાલ્યો આવે છે. બ્રાહ્મણો, જેઓ પોતાની જાતને બ્રહ્માનાં સુખમાંથી નીકળેલા અને પોતાની જાતને સર્વ શ્રેષ્ઠ માનતા હતા, તેના પર આ સખત કટકા છે. બ્રાહ્મણનું કુળ તે તુચ્છ કુળ છે, હલકું કુળ છે, બિખારી-ભાગણ્યવર્તું કુળ છે એમ કહેવામાં બ્રાહ્મણ-વર્ગ ઉપર મોટા આક્ષેપ છે અને તે કહી બતાવવું

તે તે યુગના જૈનો તેમજ બૌદ્ધોનું મુખ્ય કર્તવ્ય હતું. બ્રાહ્મણની મોટામ ઉપર આક્ષેપ કરવો અને ક્ષત્રિયને આગળ પાડવો એ તે યુગને સમજવાની ચાવીરૂપ છે. બ્રાહ્મણોએ પણ પોતાની મોટામનો સારી રીતે દુરપયોગ કર્યો હતો અને મોટા મોટા વિદ્વાનોના દોકરા તદ્દન અબણ, નિરક્ષર અને ચારિત્રહીન નીવડી કોમને આદર્શભૂત નીવડવાની પોતાની ફરજ ભૂલી ગયા હતા અને પોતાના ભરણપોષણની ફરજ સમાજને શીર ઝોલાડાવા છતાં પોતાનું દાષ્ટાન્ટિક અનુકરણીય ચારિત્રનો ગુણ ખોઈ બેઠા હતા. અત્યારે જેમ તરવાડીઓ, જેઓ અસલ ત્રણ વેદના પાઠી હતા તે તદ્દન અબણ અને રખડુ થઈ ગયા છે અને લગ્ન વખતે મવલુ મવલુ બોલે છે અને પૂરાં લેખ કલ્યાણ કે સ્મૃતિ શ્રમ લઈને જેટલા વાકયને વૈયાકરણીય અનેક ભૂલો કરે છે, તેમ તે યુગમાં પણ સામાન્ય બ્રાહ્મણો વશર શ્રમે ભરણપોષણ કરનારા અને સમાજપણી બની ગયા હતા. આ બ્રાહ્મણોની મુખ્યતા તોડવાનો પ્રયાસ બૌદ્ધો અને જૈનોએ કર્યો. આ બંને શ્રમણ સંસ્કૃતિએ બ્રાહ્મણની મોટામ તોડવાને અંગે જે અનેક પ્રયાસ તેનાં સૂત્ર (સદ્ધાંતમાં) બ્રાહ્મણના કુળને તુચ્છ કુળ, દારિદ્ર કુળ, બિખારીનું કુળ કહ્યું, એ એમની બ્રાહ્મણો સામે ઉઠાવેલા બળવાનો એક વિભાગ હતો. એ સર્વ ઐતિહાસિક વિષય છે અને એ યુગના સમાજને બરાબર સમજવાનો એક ભાગ છે. બ્રાહ્મણની મહત્તા તોડવી, બ્રાહ્મણને હલકા અને બિખારી બતાવવો તે એ યુગની જૈન અને બૌદ્ધની ફરજ મનાતી અને એ દ્રષ્ટિએ તે યુગને સમજવા ચોખ્ખું છે. બ્રાહ્મણે પોતાને પ્રાપ્ત થયેલ સત્તાનો પૂરતો દુરપયોગ કરી નાખ્યો હતો તે વાત ઐતિહાસિક છે અને તે અર્થમાં જૈન અને બૌદ્ધના પ્રયાસો તે યુગને સમજવા માટે ખાસ મદદગાર થઈ પડે છે.

અંક ૧]

શ્રી વહ્નિમાન-મહાવીર

(૫)

ખાસ નોંધવા લાયક બીના એ છે કે મહાવીર અને ભુદ્ધ બન્ને ક્ષત્રિય હતા અને બ્રાહ્મણ કરતાં ક્ષત્રિયને આગળ પાડવાને અંગે અનેક પ્રકારના પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા. આ તે યુગને સમજવાની ચાવી છે અને તદ્દુગની પ્રજ્ઞા સમજવાને અંગે ઉપયોગી બાબત છે. તમે તે યુગનાં ચરિત્રો વાંચશો તો બ્રાહ્મણ કરતાં ક્ષત્રિયની હકીકત વધારે વાંચશો અને તે યુગની ચાવી ધટના આ દ્રષ્ટિએ સમજવા લાયક છે.

આ બનાવ ઈ. સ. પૂર્વે ૬૦૦ વર્ષે બન્યો. અને તે દિવસ આસો વદ ૧૩ નો હતો.

આ તિથિને રોજ ક્યો વાર હતો અને કયું નક્ષત્ર હતું તે નોંધાયતું હોવાથી કેટલાક જૈનો છ કલ્પાણુકવાદી અથવા પૃથ્વ્યાણુકવાદી થયા છે અને તેઓ ભગવાનના ગર્ભ સંક્રમણને પણ એક પાંચ ઉપરાંતનું જીવું કલ્પાણુક ગણે છે. આવો તુલ્ય બનાવ કલ્પાણુક કહેવાય તે એક જાતની વિચિત્રતા છે. એ તો આશ્ચર્યજનક બનાવ છે. અનૈક ચોવીસી ગયા પછી બનતો અસ્વાભાવિક બનાવ છે, છતાં તે તાર્કિક અને તે નક્ષત્ર નોંધામણ હોવાથી તેને કલ્પાણુક ગણવાની ગેરસમજીતી અવારનવાર થાય છે તે ગૂંચવણમાં પડવા જેવું નથી. એને એક બનાવ તરીકે ગણવો એ જ હીક વાત છે, પણ તે દિવસ દેવો અને નારેકો ઊજવતાં નથી. આપણે એ બનાવ કેવી રીતે અને કોની ગ્રેરણાથી કોણે ક્યો તેની વિગત પ્રથમ સમજી લઈએ અને આવા બનાવને કલ્પાણુકમાં ન ગણી એક બનાવ તરીકે જ ગણીએ તેથી આ વિષય પર વધારે ચર્ચા ન કરતાં આપણે તે બનાવ કઈ રીતે બન્યો તેની વિગત જરા ભેદ જઈએ અને તે પદની સહજ વિશેષ ચર્ચા પ્રકરણના અંત ભાગમાં જરૂર જણાશે તેટલી કરશું. એ ગર્ભનિષ્ક્રમણના બનાવની વિગતો આપણે વિચારીએ અને મહાવીરનાં જીવનને અંગે જે થોડાક બતાવો બન્યા તે પૈકીની આ એક બનાવ છે એ વિચારીએ.

તે વખતે શકદેવેનો જીવ મહાસમકિત ધારી જૈનનાં જીવ હતો. તેમણે સારી રીતે ધર્મારાધના પૂર્વ ભવમાં કરી હતી અને આ વખતે પણ કરતા હતા.

દેવાનંદા બ્રાહ્મણી ગર્ભાંતું પાલન કરતા હતા અને ખાવાપીવામાં નિમિત્તતા જળવતા હતા અને અતિ ખારું, તીખું કે ખાટું ખાતા નહોતા અને ઉચ્ચેશ્વર જીવ તેની વાત બહુ સાંભળતા કે કરતા નહોતા. જો કે શરૂઆતમાં ગર્ભાંધાનમાં બહુ સંભાળ રાખવી પડતી નથી, પણ દેવાનંદા તો અનેક બાબતમાં ચોક્કસ હતી અને તેની ગર્ભને પુષ્ટિ મળે જતી હતી.

આ પ્રમાણે ગર્ભપાલન થતું હતું અને ગર્ભની લાલના-પાલના થતી હતી તે વખતે એક આશ્ચર્યકારક બનાવ બન્યો. સ્વર્ગલોકમાં શકેદ અર્ધા ભારતનું સ્વામિત્વ પોતાનું હોય એમ ધારે છે અને તેની જળવણી પોતાને સોંપાયથી હોય એમ ધારીને વર્તન કરે છે અને પૃથ્વી પર તો એવું વર્તન અંધક કરે છે: દૂતરા પોતાપોતાની શેરીનો અધિકાર પોતાનો માને છે અને પોતાની શેરીમાં, બાજુની કે દૂરની શેરીના કૂતરાને આવતો ભેદ જાણે પોતાનો ગરાસ લૂંટાઈ જતો હોય તેમ માને છે. માનનો રાજ આખા શહેર કે ગામ પર સત્તા ધારણ કરે છે અને પોતાનો અધિકાર બંધાવર સ્થાપન કરે છે અને તે માટે પોલિસ અને લશ્કરની મદદ લે છે. આ બે ઉપરાંત ઇંદ અર્ધ ભારત ઉપર પોતાનું રાજ્ય માને છે અને ત્યાંની વસતીની અગવડ સમવક માટે પોતે જવાબદાર છે એવા પ્રકારનું આધિપત્ય ચલાવે છે. આગાંના કોઈનું આધિપત્ય કોઈએ સોંપેલું હોતું નથી, પણ પોતે નો અધિકાર શેરી કે મહોલા પૂરતો તથા શહેર અથવા અર્ધ ભારત પૂરતો ધારી લે છે અને તે પ્રમાણે વર્તવા કરે છે. આવી રીતે બારી રાત બપોતી થઈ, ત્યાર પછી ઈ. સ. છસેના આસો વદ ૧૩ ની રાત્રે એક અર્ચત આશ્ચર્યકારક બનાવ બન્યો અને તે કોઈક જ વાર બને તેવો બનાવ હોવાથી ખાસ નોંધ રાખવા લાયક છે.

ત્રાસીમી રાત્રિએ ઇંદ મહારાજનું આસન કંપાન-માન થયું. તેણે પ્રથમ તો પ્રણામ વ્યવન જાણી પ્રથમ સાત આંડ કચલાં આગળ વધીને શક્તવથી પ્રણામ રતુતિ કરી. તે આ પ્રમાણે:-

વિવિધતામાં સુંદરતા

લેખક-સાહિત્યચંદ્ર ખાલચંદ હીરાચંદ, માલેગામ

જગત નો એક જ આકૃતિઓનું બન્યું હોત અને તેમાં જુદા જુદા રંગોનું વિવિધ રીતે મિશ્રણ નહોતું થતું હોત તો તેમાં સ્વાસ્થ્ય અને સુંદરતા ક્યાંથી હોત? ચિત્રોમાં અનેક જાતના રંગો તેની અનેક જાતની સંગતીથી પુરવામાં આવે છે સારે જ સુંદર આકૃતિ અને જાણે બોલતું ચિત્ર તૈયાર થાય છે. ને એમ કરવામાં ન આવે અને એક જ રંગનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો તેમાં આનંદ આવતો નથી. તેમ જ વાદ્યોમાં પણ ને જુદા જુદા સ્વરો એના આરોહ અવરોહો સાથે વગાડવામાં ન આવે તો તેમાં મનને આનંદ નથી આવતો.

કેાઇ વક્તા મોટું વિદ્વાતાપૂર્ણ વ્યાખ્યાન આપતો હોય પણ એમાં દૃષ્ટિ સાથે લોકોએ ઉલટાસુલટા પ્રમાણે આપી લોકમાનસને છતી જતો ન હોય તો તેનું વકતૃત્વ નિરસ અને કંટાળો આપે એવું બની જાય છે. અને સભામાંથી લોકો ધીમે ધીમે ઉઠી જવા માંડે છે. એટલા માટે જ વક્તાએ પોતાનું ભાષણ શ્રોતાઓના મન સુધી પહોંચે છે કે નહીં તેનું ધ્યાન રાખી હળવાં દૃષ્ટિતો થોજી લોકોને છતી લેવા

નોંધ્યો. અને તેમનું મન પોતાના ભાષણ તરફ ખેંચી રાખવું નોંધ્યો. એમ થતું નથી ત્યાં સુધી વિદ્વાતાપૂર્ણ વ્યાખ્યાન પણ શ્રોતાઓના માથા ઉપરથી જ પસાર થઈ જાય છે. એટલા માટે જ એમાં વિવિધ જાતના શબ્દોના રંગો પૂરવા નોંધ્યો. એવી વિવિધતામાં જ સુંદરતા આવી શકે છે એ પુરતું ધ્યાનમાં રાખવું નોંધ્યો. અને ત્યારે જ ચિત્રકાર, સંગીતકાર કે વક્તા લોકપ્રિયતા મેળવી શકે છે.

ભોજનનું પણ એમજ હોય છે. ભોજનમાં ને એક જ રસીવાળા પદાર્થો પીરસવામાં આવે, ભણે તે સ્વાદિષ્ટ મિષ્ટાન્ન હોય પણ તેમાં જમનારને આનંદ આવતો નથી. તેમાં ખાંડ ખાંડ તીષ્ણ તુર વગેરે સ્વાદોના પદાર્થો હોય તો જ સમાધાનથી જમી શકાય એ વસ્તુ ધ્યાનમાં લેતા વિવિધતામાં કેવી સુંદરતા સમાવિધી હોય છે એનો અનુભવ મળે છે.

જગતમાં અનેક જાતના વ્યવસાયો ચાલે છે. એક કારીગરની આવડત બીજને હોતી નથી. તો પણ બધી જાતના કારીગરો વગર જગત ચાલે જ

“હે નાથ! અંદરના (આંતર) શત્રુઓનો નાશ કરનાર, ધર્મની આદિ કરનાર, પોતાની જાતે જ બોધ પામનાર, પુરુષોત્તમ, પ્રસિદ્ધ ધર્મતીર્થના પ્રવર્તાવનાર એવા હે જિન ભગવન! આપને નમસ્કાર છે. વળી હે નિષ્કામી! સર્વ પ્રકારની સમૃદ્ધિ આપનાર નિષ્પદ્રવ, અચલ, અનંત સ્થૂળ સંપાદિત કરનાર, બાધારહિત તથા સંસારરૂપ ભયંકર અટવીમાં પડેલ પ્રાણીઓને સાર્થવાહ સમાન! એવા હે દેવ! તમે જ્યવંતા વર્તો. હે પરમેશ્વર તમે ત્યાં ગર્ભગત છતાં અરખિત જ્ઞાનબોધનથી નોકરતુલ્ય અને અહીં રહીને પણ નમસ્કાર કરતાં એવા મને આપ નોંધ શક્તા છે.”

આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરી પૂર્વાભિયુષ સિંહાસને બેસતાં દેવેન્દ્ર શકેન્દ્રે આવા પ્રકારનો સંકલ્પ થયો—

અહો તિર્થંકર ભગવંત કદાપિ તુમ્હ કુળ, દરિદ્ર કુળ, કૃપણ કુળ કે ભિક્ષુકના કુળ વિષે ઉત્પન્ન થયા નથી, થતા નથી અને થશે નહિ; પણ આખા ભુવનમાં શ્લાઘનીય એવા ઉગ્ર ભોગી, રાજ કુળ, ક્ષત્રિય કુળ, ધૈવ્યાક કુળ, હરિવંશ કુળ, નેવા કુળમાં ઉત્પન્ન થાય છે, છતાં કોઈ કર્મવશે હીનકુળમાં અવતર્યા (વ્યવ્યા) હોય, તો પણ જન્મ પામ્યા પહેલાં હૈંદ્ર તેને ઉત્તમ કુલમાં સંક્રમાવે છે, કારણ કે તેમની આશાને શિરસાવંધ કરનાર શકેન્દ્રનો એ આચાર છે. માટે મારી પણ એ દરજ્જા છે કે ચરમતીર્થપતિને આદ્ય કુળમાંથી સંક્રમાવી ક્ષત્રિય કુળમાં સંક્રમાવું. આ વિચારને પરિણામે તેમણે હિરણ્યમયેષી નામના પોતાના હાથ નીચેના દેવને પોતાની પાસે બોલાવ્યો અને તેને કર્માવ્યુ કે—

(આયુ)

કેમ ! એવી રીતે જગત અનંત જાતની વિવિધતાથી ભરેલું છે તેથી જ તે શોભે છે. અને દરેકને તેમાં પોતાપોતાની શક્તિ અને જ્ઞાનને અનુસરી તેમાં સાથ આપવાને અવસર મળે છે. તે માટે કોઈપણ પરિસ્થિતિમાં આપણા મનની સમતુલા બચાવવી જોઈએ નહીં. આપણે તે માટે તિતિક્ષા એટલે સહન શક્તિ કેળવી તેને કાર્યક્ષમ રાખવી જોઈએ.

એવો આપણે સાધુસતોના મોટે સાંભળી અને અનુભવ ઉપરથી સારી પેઠે જાણીએ છીએ કે, આપણા આ જન્મ પહેલાં પણ આપણે અનેકવાર જન્મ્યા હતા. અને મૃત્યુ પામ્યા હતા. અને આપણી એ પરંપરા હજુ ઘણા કાળ સુધી ચાલવાની છે આત્માની ક્રિયા તો ક્ષણવાર પણ અટકતી નથી આપણે રાતમાં કે દિવસમાં ઉંઘમાં કે જાગતા કંઈ તો કરીએ જ છીએ. ત્યારે આપણા એ સારા કે માફા કર્મો આપણા આત્માની સાથે એટલી ગમેલા હોય છે. એટલું જ નહીં પણ એ એકરૂપ થઈ ગએલા હોય છે.

એવા બધા કર્મોના સમૂહ આપણે સાથે રાખીને જ આ આપણો સાંપ્રત જન્મ આપણે લીધેલો છે. ત્યારે પૂર્વના અનંત જન્મોમાં કરેલા શુભ કે અશુભ કર્મો આપણી સાથે છે જ. અને જેમ જેમ એ કર્મોની સ્થિતિ પાકે છે તેમ તેમ તેનો ભોગવટો આપણે કર્યો પડે છે. કોઈ વખત સુખ અને આનંદનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય છે ત્યારે કોઈ વખત દુઃખ અને સંકટનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય છે. અર્થાત્ એ આપણે પોતા ઉત્પન્ન કરેલા કર્મોના ફળ રૂપે જ સામે આવી ઉભા રહે છે. સહિતો એ અટળ નિયમ છે કે, દરેક વસ્તુ કે ઘટના ચક્રરૂપે ફરી જાય છે એ નિકળી હોય તે જ જગા પાછી ફરે છે. આપણે કોઈને ગાળા દઈએ ત્યારે તે શબ્દ પુહ્ચ્યો ચક્રાકાર ફરી આપણી પાસે આવી આપણા ઉપર હુમલો કરે છે. એ ઉપરથી એ ફિલિત થાય છે કે, આપણા ઉપર જે દુઃખનો અને સંકટનો હુમલો થાય છે એ તો આપણે તૈયાર કરેલું જ કર્મફલ છે.

એના જવાબદાર આપણે પોતા જ છીએ. ત્યારે એના માટે હાથવોંધ કરી રાહણા રાવાનો અર્થ શું ? દિવસ પછી રાત આવે છે ત્યારે આપણે એ અંધારું સહન કરી લઈએ છીએ. એટલું જ નહીં પણ એ અંધારાનો સારો ઉપયોગ કરી ઉંઘ અને વિશ્રાંતિ મેળવીએ છીએ કુશલ કારીગર અને વિજ્ઞાનવાદી અત્યંત ધૃણારૂઢ અને નિરૂપયોગી જણાતી વસ્તુઓ પાસેથી પણ ઉપયોગી વસ્તુઓ મેદા કરે છે. અને અસુંદર વસ્તુને સુંદર બનાવી શકે છે. આપણે પણ આપણા ઉપર આવતા દુઃખના હુમલાના પ્રસંગે શાંતિ રાખી દુઃખને સહન કરી તેની તીવ્રતા ઘટી કરી શકીએ તેમ છીએ પણ તે માટે મનનું સમતોલન પણ કાર્યમ રાખવું પડશે. ઉતાવળથી ગભરાઈ જવાનું એમાં કામ નથી. દુઃખ માટે કોઈ પારકા આત્મા ઉપર રોષ કરવાથી કામ નહીં ચાલે.

જેમ અંધારામાં જ દીવાનો પ્રકાશ શોભે છે તેમ દુઃખના અંતે સુખનો આલેખ આવે છે. ખૂબ ભૂખ લાગે ત્યારે જ ગમે તેવું સામાન્ય ભોજન આનંદ આપે છે. અને પચન પણ થાય છે. તે ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે, જેમ માણસને સુખ બને છે તેમ દુઃખ પણ સુસજ્જ થવું જોઈએ.

જગતમાં બધા જ સજ્જન અને નીતિમાન હોત તો નીતિનિયમો ઘડવાની જરૂર જ શું હોત ? ભારે જગતમાં અનીતિમાન અને અધર્મી લોકો વસે છે ત્યારે જ નીતિના નિયમો જ્ઞાનીઓ ઘડે છે ધર્મવતું પણ એમ જ છે. માણસ અધર્મ આચરી દુર્મતિના ખાડામાં લપસી પડતો હોય છે અને એનો એ સ્વભાવ બની જાય છે ત્યારે જ ધર્મની જરૂર ઉત્પન્ન થાય છે. પડતોને બચાવવો, રૂબતાને તારવો, અનીતિમાનને નીતિમાન બનાવવો. વિચિત્રને સુચિત્ર બનાવવો, અણબધને સુબધ બનાવવો, માનવને સાચો માનવ બનાવી તેમાં ફેલત લાવવું એ ધર્મનો હેતુ છે, અને એ જ ધર્મવતું કાર્ય છે. ત્યારે ધર્મી બનતી જતી વિચિત્રગતિને સુસંગત બનાવવું એ જ ધર્મનો ઉદ્દેશ છે.

(૮)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[કારતક

તીર્થ'કર ભગવંતો, ગણધરો અને યુગપ્રવર્તક આચાર્યોનું એ જ કાર્ય છે. ચોતરફ ભ્રમેલો કચરો સાફ કરી સુવ્યવસ્થા પાછી રિથર કરવી એજ એમના જીવનનું મુખ્ય કાર્ય હોય છે. ધર્મના નામે અણુ-આવકતને લીધે અને કર્મના ક્ષયોપશમના અભાવે જ્ઞાની ગણાતા અને જનતામાં માન્યતા મેળવતા કેટલાએક આત્માઓ જે ભય'કર ભૂલો કરી મેડેલા હોય છે અને લોકોને ખોટું માર્ગદર્શન કરતા હોય છે તેમને ઠેકાણે લાગી જમતામાં ફરી શુદ્ધ પ્રજ્વળા કરવાનું જ કાર્ય એઓ કરતા હોય છે. દ્રવ્ય, લેખ, કાળ અને ભાવને તપાસી નવી રચના કરવાનો તેમને અધિકાર હોય છે.

આ જગત ત્રિગુણાત્મક છે. દરેક માણસમાં સત્વ, રજસ્વ અને તમસ્ એ ત્રણે ગુણો હોય છે. કોઈમાં સત્વગુણની પ્રધાનતા હોય છે ત્યારે બીજામાં રજે-ગુણ વધુ પ્રમાણમાં જોવામાં આવે છે. ત્યારે ત્રીજા કોઈમાં તમોગુણની માત્રા વધુ પ્રમાણમાં જોવામાં આવે છે. કોઈ સંતમાં સત્વગુણ ભરપૂર હોવાથી કોઈ તેને ગાળ આપે કે દુઃખ આપે તે પણ તેઓ ક્ષોભ પામતા નથી. તેમનું મન વિચલિત થતું નથી. ત્યારે કોઈને ભોજોપભોગનું ચેટક વળગેલું હોય છે. એમને ભાવનું ભોજન ન મળે તે તેઓનું મન દુઃખી થઈ જાય છે. એમને જોઈતું બહુમાન ન મળે તે એમનું ચિત્ત ચલવિચલ થઈ જાય છે. એમના બોલવામાં કે લખાણમાં કોઈ દોષ બતાવે તે એમનો આત્મા કંકળી ભડે છે. શું કહે'ને શું ન કહે' એવું એમને થઈ જાય છે. તેમ તમોગુણની પ્રધાનતા ધરાવનાર માણસને જરા જરા જેવી સાચી કે ખોટી વસ્તુથી ક્રોધ આવે છે. એવા માણસે ક્રોધ એ અંગ-જૂત રચાયેલાવ બની બેસે છે. હાથમાં અગ્નિ ઝાલી શકાય પણ એ માણસને રિથર અને શાંત કરવો મુશ્કેલ બની જાય છે. પોતે સર્વશ્રેષ્ઠ એવું એ માની મેડેલો હોય છે. એનો કોઈ દોષ બતાવે ત્યારે એ પોતાને પણ રિથર કરી શકેલો નથી. એવી રીતે આ જગત ત્રણ વિવિધ ગુણોથી ભરેલું છે અને તેથી જ એમાં સુંદરતા જોવામાં આવે છે.

આમ છતાં સત્વગુણોમાં કોઈ દિવસે અનાયાસે રજેગુણ કે તમોગુણ ચળકી જાય છે. અને પ્રસંગ-વશાત્ એ પણ રજેગુણ અને તમોગુણનો ભોગ બની બેસે છે. તમોગુણોમાં સત્વગુણનો અંશ હોતો નથી એમ પણ નથી. એક બહારવટીઓ છુટાડે ઘણાને લૂંટતો, રંગડતો પણ ગરીબ નિરાધાર લોકોને લૂંટેલું ધન વહેંચી દેતો, એટલે એનામાં પણ દાન કરવાનો સાત્ત્વિક ગુણ કોઈ વખત તરી આવે છે. એ ઉપરથી ફલિત થાય છે કે, જગત એ ત્રણે ગુણોથી ભરેલું છે. એમાં વિવિધતા છે અને તેને લીધે સુંદરતા આવી ગઈ છે.

સત્વગુણી માણસ ઉપર એવી જવાબદારી આવી પડે છે કે, તેમણે પોતાના ગુણો રજેગુણી અને તમોગુણીવાળા પોતાના ભાષ્ટ્રઓને આપતા રહેવું. અને એવી રીતે અન્યને સત્વગુણથી પ્રભાવિત કરવું. એમાં તે સત્વગુણી માણસના ગુણને પોષણ મળે અને તેમનું જીવન સમૃદ્ધ બને.

તીર્થ'કર ભગવંતો અને અન્ય મહાપુરુષો એવું કાર્ય અખંડ રીતે કરતા રહ્યા છે. અને તેને લીધે તેમની સંસારયાત્રા હુંકી બની છે. સત્વગુણોનો પુરો પ્રર્થ થાય અને બીજા ગુણોનો સર્વથા જ્યારે અભાવ થાય છે ત્યારે તે પુરૂષ ગુણાતીત થતાં વાર લાગતી નથી. એવી ગુણાતીત રિથિતિ એટલે જ મુક્તિ. બધા મહા-પુરૂષોએ એ વિવિધતામાંથી જ સુંદરતા અંતિમ ધ્યેય સાધ્ય કરેલું છે.

આવી ત્રિગુણયુક્ત વિવિધ પરિસ્થિતિમાં આપણું કર્તવ્ય શું હોઈ શકે અને આપણે પણ મહાપુરૂષોની પેઠે શું કરવું જોઈએ એનો વિચાર કરવો ઉચિત છે જેવું જ્ઞાન આપણને થયું હોય તેનો ઉપયોગ આત્મનિરીક્ષણમાં આપણે નહીં કરીએ તે આપણી રિથિતિ એક કાને સાંભળી બીજે કાને ભૂલી જવા જેવી થાય. કોઈ પણ જ્ઞાન વાંછીએ અને તેવું અનુ-સરણ જરા જેવું પણ ન કરીએ ત્યારે આપણું એ વાંચન નકાસુ તે થાય જ સાથે સાથે આપણો વખત ખોવા જેવું પણ થાય એ સંપદ છે. આપણું તે એ

સુજસવેલિ અને “ઐતિહાસિક વસપટ” (લેખાંક ૧)

પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ

[૧]

ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય યશોવિજયજીએ આત્મવૃત્તાંત લખ્યો નથી. વળી એમના જીવનકાળમાં કે અત્યાર સુધી પણ કોઈએ એમનું જીવન ચરિત્ર સંસ્કૃતમાં પરિપૂર્ણરવરૂપે પદ્યમાં રચ્યાનું નજીવામાં નથી. આથી એ ન્યાયાચાર્ય પોતાની કૃતિઓમાં જે કંઈ પોતાને વિષે કહ્યું હોય તે ઉપરથી તેમ જ એમના સમકાલીન મુનિવરો કે એમના શિષ્યપરિવારમાંથી કોઈએ એમને વિષે જે લખ્યું હોય તે ઉપરથી એમના જીવન વિશે માહિતી મેળવવાની રહે છે. આવી પરિસ્થિતિમાં સુજસવેલિ જેવું સાધન મહત્વનું ગણાય એ સ્વાભાવિક છે. આ સાધન સાથે નંધએસતું ન થઈ શકે એવું એક સાધન થોડા વખત ઉપર મળી આવ્યું છે અને તે છે “ઐતિહાસિક વસપટ”. આ એ સાધનોની સંક્ષિપ્ત મીમાંસા રૂપે હું આ લેખ લખું છું.

[૨]

સુજસવેલિના પરિચય

સુજસવેલિ-કૃતિએ ચાર દાલમાં વિભક્ત કરેલી આ કૃતિમાં એનું “સુજસવેલિ” એ નામ પહેલી

અને ત્રીજી દાલના અંતમાં આપ્યું છે, બ્યારે “સુજસવેલિ” નામ ચોથી દાલની આઠમી કડીમાં આપ્યું છે, એમ એનું પ્રથમ પ્રકાશન ઉપરથી જોઈ શકાય છે. બીજા પ્રકાશનમાં આ ત્રણ રથને “સુજસવેલિ” નામ છે અને પ્રકાશનમાં બીજી દાલની ઉપાંચ પંક્તિમાં “સુજસની વેલિ” એમ છપાયું છે, આ જોતાં “સુજસવેલિ” નામ સમુચિત જણાય છે. શાંતિસાગરજીના લંડોરની હાથપોથીની પુષ્પિકા અને પ્રકાશનમાં નીચે સુજન્ય આપાઈ છે:-

“હિ સ્ત્રી મન્મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજય-
ગણિપરિચયે ‘સુજસવેલિ’-નામા માસઃ સંપૂર્ણઃ”

આ ઉપરથી પણ ‘સુજસવેલિ’ નામ વારંવાર હોવાનું દર્શિત થાય છે. વિશેષમાં હાથપોથીમાં ‘ભાસ’ શબ્દ પુષ્પિકામાં છે, એ આધારે આ કૃતિને ‘ભાસ’ તરીકે અને પ્રકાશનમાં ઉલ્લેખ કરાયેલી હશે એમ લાગે છે; બાકી ‘ભાસ’ તરીકે યોગજાવાંતી વિવિધ કૃતિઓ વિચારીને ભાસનું લક્ષણ નક્કી

૧ આ ભાસનું લક્ષણ કોઈ રથને આપ્યું હોય એમ નજીવામાં નથી.

(વિવિધતામાં સુંદરતા પેજ ૮ થી શરૂ)

કર્તવ્ય છે કે આપણે જે સમજવા હોઈએ તેનો ભાસ આપણા ભાઈ ભાંડુએનું પણ આપવો. એ આપણું કર્તવ્ય છે. કાલ્યા ધડાનાં પાણી ન ટીકે એમાં વાંક કોનો ?

આપણમાં કયા ગુણની સુખ્યતા છે એનું નિરીક્ષણ તટસ્થ બુદ્ધિથી કરવું જોઈએ. અને આપણામાં તમેગુણની અગર રજેગુણની સુખ્યતા હોય અને આપણે જરા જરા વાતમાં ગુરસે થતા હોઈએ અને આપણા મનની સમતુલા ગુમાવી બેસતા હોઈએ તેમ જ આપણામાં અહંકારની લાવના ઘર કરી એકેલી હોય ત્યારે આપણે વખતસર સમગ્ર થઈ

એવા ગુણો આપણામાંથી ઓછા થાય એ માટે પ્રયત્નશીલ થઈ જવું જોઈએ. એ માટે ઘણા વખત સામાયિકમાં સ્થિર રહેવું, સરકારી શાનીજનોના પુરતકાનું વાંચન કરવું, ધર્માનુશાન તરફ મન વાળવું અને સંજ્ઞન સાધું હૃદય એવા પુરુષો જોડે મનનીસાવે જોડી સંત સમાગમ ચાલુ રાખવો એ આપણું કર્તવ્ય છે. એમ કરવાથી જોતા ગુણોનો આપણામાંથી નિરાસ થતા રહેશે. આપણામાં જે સત્વગુણની પ્રધાનતા હોય તો તેનો ભાસ બીજાઓને છુટથી આપતા રહેવું જેમાં આપણું પોતાનું કલ્યાણ જ છે. બધાઓને એ સુહૃદ્ પ્રાપ્ત થાય એ જ અભ્યર્થના !

—(૯)—

(૧૦)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[કારતક

કરાવું ઘટે અને એ લક્ષણથી આ કૃતિ લક્ષિત હોય તો જ 'ભાસ' સંગ્રા યથાર્થ હરે.

પરિભાષુ-સુજસવેલી એ પદ્ધતમક રચના છે. એમાં જે ચાર હાથ છે તેની કડીની સંખ્યા અનુક્રમે નીચે સુજન છે. —

૧૬ ૧૧, ૧૩ અને ૯.

આમ આ કૃતિમાં એકંદર આવન કરી છે.

દેશી-ચારે દ્વારા નિમ્નલિખિત સિત્ત સિત્ત દેશીમાં યોગ્ય છે.

(૧) ઝંઝરીઆની દેશી : ઝંઝરિયા મુનિવર ! ધન ધન તુમ અવતાર.

(૨) થારા મોહણાં ઉપરિ મેહ ઝ્યુકે વીજળી હો લાલ ઝ્યુકે વીજળી.

(૩) ખંભાઈતી-ચારો સાહેલી વીંદ વિશેકવા જી

(૪) આજ અમારે આંગણિયે

હાથપોથીઓ-સુજસવેલીની ત્રણ હાથ પોથીઓ અત્યાર સુધીમાં મળી આવી છે:—

(૧) પાટણના એક ભંડારની એક પત્રની હાથ-પોથી. પ્રસ્તુત કૃતિની ત્રીજી હાલની ચોથી કડીથી એમાં લખાય છે વિવેચન સહિત એ ખંડિત કૃતિ અતિહાસિક સાહિત્ય—“મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશો-વિજયજી” નામના લેખરૂપે “આત્માનંદ પ્રકાશ” પૃ. ૧૩, અ. ૬માં વીર સંવત ૨૪૪૨માં છપાવાયો છે. એ લેખના કર્તા જિનવિજયજી છે કે જેમને એ હાથપોથી એ જ વર્ષમાં (વિ. સં. ૧૯૭૨)માં મળી હતી. એ લેખ તેમ જ એના ઉપરથી મળેલી હકીકત જૈન ગૂર્જર કવિઓ (ભા. ૨, પૃ. ૨૦-૨૭ તેમ જ પૃ. ૧૮૧-૧૮૨)માં અપાયાં છે.

૧. આ ત્રણેનો પરિચય “સુજસવેલી ભાસ” નામના પ્રથમ પ્રકાશનની પ્રસ્તાવના (પૃ. ૬-૭)ને આધારે મેં આપ્યો છે.

(૨) અમદાવાદના રવીરવિજયજીના ઉપાધ્યયનાના ભંડારની હાથપોથી. એ ચાર પત્રની પ્રતિ છે અને એમાં નવ નવ પંક્તિ છે. આ સંપૂર્ણ કૃતિનો સાર જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ (પૃ. ૯૧૬-૯૨૫)માં છપાવાયો છે.

(૩) શાંતિસાગરજીના ભંડારની હાથપોથી. આનો પરિચય પ્રથમ પ્રકાશનમાં આપ્યો નથી એટલું જ નહિ પણ આ તેમ જ ઉપર્યુકત અને હાથપોથીઓ ક્યારે લખાઈ તે વિષે અનુમાન કરી કશો ઉલ્લેખ કરાયો નથી. ખીચું પ્રકાશન શાંતિ-સાગરજીના ભંડારની હાથપોથી ઉપરથી કરાયું છે પણ તેમાં જે આ હાથપોથીનો પરિચય આપ્યો નથી.

જે પ્રકાશનો—“સુજસવેલી ભાસ” એ નામથી પ્રસ્તુત કૃતિ અમદાવાદના જ્યોતિ કાર્યાલય તરફથી વિ. સં. ૧૯૬૦માં પ્રસિદ્ધ કરાઈ છે. એનું પાઠાંતર પૂર્વક સંપાદન સ્વ. મેહિનલાલ દલીયંદ દેશાઈએ કર્યું છે. એમણે પ્રસ્તુત કૃતિનો સાર, પ્રસ્તાવના અને ષટ્પંક્તિ લખ્યાં છે. પૂંડા ઉપર અને મુખપૃષ્ઠ ઉપર તેમ જ કૃતિના મથાળે અનુક્રમે નીચે સુજન નામો છપાયાં છે:—

સુજસવેલી ભાસ શ્રી સુજસવેલી ભાસ અને સુજસ-વેલી ભાસ.

આમ નામોમાં એક વાક્યતા નથી.

“સુજસવેલી ભાસ-સાર્થ” અને અન્ય ત્રણ રૂપરેખાઓ ” એ નામથી એક પુરિતકા “શ્રી યશો-

૨. પંક્તિ મુખલાલ સંઘતિનું જે લિખિત લખાયું “જૈન” (સાપ્તાહિક)ના તા. ૨૧-૭-૧૫૬ના અંકમાં છપાયું છે તેમાં રેલાના ઉપાધ્યયનો ઉલ્લેખ છે. શું એ વ્યાજળી છે ?

૩. પ્રથમ પ્રકાશન (પૃ. ૩૦)માં છ પત્રનો ઉલ્લેખ છે. આમ એક જ લેખકના બે સિન્ન સિન્ન ઉલ્લેખ છે તો વસ્તુ રિચિત્ શું છે ?

૪. અંદોર (પૃ. ૩૯માં) “કન્હોડું” એ “કંશેલ પાસે નાનું ગામ છે” એવા ઉલ્લેખ છે.

વિજય સારસ્વત સત્ર સમિતિ-ડબોઈ” તરફથી વિ. સં. ૨૦૦૬માં પ્રકાશિત કરાઈ છે. આમાં ભાસનો અર્થ મુનિશ્રા યશોવિજયજીએ લખ્યો છે આ પ્રકાશનમાં મૂળ કૃતિનો સાર અને ટિપ્પણો અપાયાં છે. આ પુસ્તકોમાં જે “અન્ય ત્રણ રૂપરેખાઓ” અપાઈ છે તે ક્રમસર નીચે મુજબ છે: -

(૧) જૈન તર્ક ભાષાની પં મુખલાલની હિંદી પ્રસ્તાવના (વિ. સં. ૧૯૯૪).

(૨) ગૂર્જર સાહિત્ય સંગ્રહ(ભા. ૧)માં છપાએલ મુનિશ્રી (હવે પં.) બંદકરવિજયજીના “અથકારનો પરિચય” મનો કૃતલોક ભાગ વિ સં. ૧૯૯૨).

(૩) ૨૫ મોહનલાલ દ. દેશાન કૃત જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ (કલિકા ૯૨૭-૯૩૪) વિ. સં. ૧૯૮૯)

પ્રયોજન-કર્તાને પાટણના સંઘે અતિશય આગ્રહ કર્યો કે આપ ઉપાધ્યાયજીનું જીવનચરિત્ર લખો. એ ઉપરથી પ્રસ્તુત કૃતિ ચોખ્ખી છે એમ જોથી લાલની આંકળી કડી જોતાં જણાય છે.

કર્તા-ચારે લાલના અંતમાં કતાં પોતાનું નામ સંપૂર્ણ ન દર્શાવતાં ‘કાંતિ’ એવું સંક્ષિપ્ત નામ રજૂ કર્યું છે આથી એ પ્રશ્ન ઉદ્ભવે છે કે

પ્રસ્તુત કૃતિ રચનાર ગૃહસ્થ છે કે શ્રમણ? કૃતિ રચવા માટે સંઘે આગ્રહ કર્યાની વાત વિચારતાં એઓ શ્રમણ હોવા જોઈએ. જે તેમ જ હોય તો એઓ કોના શિષ્ય છે અને એઓ ક્યારે થક ગયા એ બાબત જાણવી પાડી રહે છે. કતાંએ આ બાબત મૌન સેવ્યું છે એટલે આજથી સોએક વર્ષ પૂર્વે ‘કાંતિ’ નામ ધારણ કરનારા કયા કયા મુનિવર થઈ ગયા તે વિચારવાનું પ્રાપ્ત થાય છે. આ સંબંધમાં પ્રથમ પ્રકાશનની પ્રસ્તાવના (પૃ. ૭-૮)માં ‘કાંતિવિજય’ નામના એ મુનિઓનો ઉલ્લેખ કરાયો છે.

(૧) તપા’ ગરુડના હીરવિજયસૂરિના શિષ્ય કાંતિવિજયગણિના શિષ્ય કાંતિવિજય કે જેમણે સંવેગરસાધનબાળાની રચી છે અને જેમને માટે વિનયવિજયગણિએ હૈમલધુપ્રક્રિયા રચી છે.

(૨) વિજયપ્રભાસૂરિના શિષ્ય પ્રેમવિજયના શિષ્ય કાંતિવિજય કે જેમણે વિ. સં. ૧૭૬૬થી ૧૭૯૯ના આળામાં રચેલી કૃતિઓ રચી છે.

૧ જુઓ હૈમલધુપ્રક્રિયાની પાટણના સંકારનો વિ. સં. ૧૭૧૧ની હાથપોથીની પ્રશસ્તિ.

૨ આ માટે જુઓ જૈન ગૂર્જર કવિઓ (ભા. ૨, પૃ. ૫૨૧-૫૩૩)

— પ્રસિદ્ધ થક ગયું છે. હવે ફક્ત થોડીક જ નકલો સીલીકે છે:—

ચોસઠ પ્રકારી પૂજા-અર્થ અને કથાઓ સહિત

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થતાં જ તેની નકલો અપોચપ ઉપડી રહી છે. આ ભતલું પ્રકાશન ઘણાં વર્ષો પછી થયેલ છે એટલે આપે આપની નકલ તરત જ સંગ્રાવી લેવી.

આ પુસ્તકમાં શ્રી નવપદજીની જોળીમાં આઠે દિવસ ભણાવવાની પૂજાઓના સુંદર અને હૃદયગમ ભાષામાં ૨૫ શ્રીયુત કેવરજી આજીંદગીએ લખેલ અર્થ આપવામાં આવેલ છે જેથી પૂજાનો ભાવ સમજાવામાં ઘણી જ સરળતા અને સુગમતા રહે છે. આ પૂજાઓમાં આવતી પચીસ કથાઓ પણ સરળ ભાષામાં આપવામાં આવી છે જેથી પુસ્તકની ઉપયોગિતામાં ઘણો જ વધારો થયો છે. શ્રી પાર્શ્વનાથ ચંચકલ્યાણક પૂજા પણ અર્થ સાથે આપવામાં આવી છે.

કાઉન સોળ પેલ આશરે ૪૦૦ પૃષ્ઠના આ પુસ્તકની કિંમત રૂ. ત્રણ રાખવામાં આવેલ છે.

પોસ્ટેજ ૭૫ પૈસા

લાભો :- શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સંઘા-ભાવનગર

ગ્વાલિયર

—મુનિ વિશાળવિજયજી

પ્રાચીન સાહિત્ય અને શિલાલેખોમાં ગ્વાલિયરનું સ્થાન ઉલ્લેખનીય છે. જૈન ગ્રંથો અને શિલાલેખોમાં તેને ગોયગિરિ, ગોવગિરિ, ગોયાચલ, ગોપાલાચલ, ઉદયપુર આદિ નામોથી ઉલ્લેખવામાં આવ્યું છે.

આ નગરનું નામ ગ્વાલિયરનગર કેમ પડ્યું એ વિષે એક કંતકથા સંભળાય છે કે ગ્વાલિય નામના મહાત્માએ શૂરસેન રાજાનું કષ્ટ નિવારણ કર્યું તેથી રાજાએ કૃતજ્ઞતા દર્શાવવા તેમના નામે ગ્વાલિયરનો કિલ્લો બંધાવ્યો.

ઇતિહાસગ્રંથોની માન્યતા મુજબ અહીંનો કિલ્લો ત્રીજી શતાબ્દિમાં બંધાયો હશે. ભારતના પ્રાચીન કિલ્લોમાં ગ્વાલિયરના કિલ્લાની ગણના કરવામાં આવે છે. ગ્વાલિયરના કિલ્લામાં આવેલું સૂર્ય મંદિર શિવપક્ષાની દૃષ્ટિએ મહત્ત્વનું છે. હુણ જાતિના મિહિરકુલે આ મંદિર બંધાવેલું એમ મંદિરમાં લાગેલા શિલાલેખથી જણાય છે. આ લેખ ઈ. સ. ૫૧૫નો માનવામાં આવે છે.

એ પછી નવમી શતાબ્દિમાં કનોજના રાજા નાગવલોકે જેને જેને આમ નામે ઓળખે છે તેના અધિકાર ગ્વાલિયર સુધી હતો. આમ રાજા એક વલ્લુક કન્યાને પરણ્યો હતો, જેના સંતાન કોષ્ટાગોરિક કોઠારી નામે ઓળખાયા અને છેવટે એ ઓશવાળામાં ભળી ગયાં.

આ આમ રાજાના ગુરુ પ્રસિદ્ધ જૈનાચાર્ય બપ્પભટ્ટસૂરિ હતા. તેણે આ સૂરિના ઉપદેશથી જેમ કનોજમાં ૧૦૧ હાથ ઉંચાઈવાળું જિનચૈત્ય બનાવરાવીને તેમાં ૧૮ ભાર સુવર્ણની પ્રતિમાની બપ્પભટ્ટસૂરિના હાથે પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી તેમ ગ્વાલિયરમાં ૨૩ હાથ ઉંચું શ્રી મહાવીર ભગવાનનું જિનમંદિર કરાવી તેમાં લેખ્યમય જિન પ્રતિમાની સ્થાપના કરાવી હતી. કહે છે કે આ

ચૈત્યના એક મંડપમાં એક કરોડ સુવર્ણ ટંકોનો ખર્ચ થયો હતો.

શ્રી બપ્પભટ્ટસૂરિના ઉપદેશથી આ આમ રાજાએ જેન ધર્મનાં મહત્ત્વના કાર્યો કર્યાની હકીકત જૈન પ્રબંધોમાં ઉલ્લેખી છે.

આમ રાજાનો જન્મ વિ. સં. ૮૦૭માં અને મૃત્યુ સં. ૮૬૫માં થયું હતું. પ્રબંધકોષના ઉલ્લેખ પ્રમાણે આમ રાજાએ ગોપગિરિમાં બંધાવેલા જૈન મંદિરમાં જ્યારે નમસ્કાર કર્યો ત્યારે શ્રી બપ્પભટ્ટસૂરિએ શાન્તો વેગ: સનસુલકજા થી શરૂ થતા ૧૧ પદોનું સ્તોત્ર બતાવ્યું હતું.

એ પછી આમ રાજાના પૌત્ર રાજા લોજ-દેવના સમયમાં ત્રણ શિલાલેખો ગ્વાલિયરના કિલ્લામાંથી મળી આવ્યા છે. જેમાંનો એક સંવત વિનાનો છે. જ્યારે બીજો વિ. સં. ૯૩૨ અને ત્રીજો વિ. સં. ૯૩૩નો છે.

શ્રી પદ્મનરસૂરિએ અગિયારમી શતાબ્દિમાં ગ્વાલિયરના રાજાને પોતાની વાદશક્તિથી રંજિત કર્યો હતો. વળી મહાબોધપુરમાં બૌદ્ધચાર્યોને જીતીને પાછા વળતાં શ્રીવીરાચાર્યે ગ્વાલિયરમાં અનેક પરવાદીઓને જીત્યા હતા જેથી મુશ થઇને ત્યાંના રાજાએ છત્ર-આમર આદિ રાજ-ચિન્હો શ્રી વીરાચાર્યની સાથે મોકલ્યાં હતાં. એમના જ સમકાલીન મલ્લધારી શ્રી અભયદેવ-સૂરિ અહીં આવ્યા ત્યારે નાગવલોકે (આમરાજે) કિલ્લા ઉપર શ્રી વીર ભગવાનનું જે મંદિર બંધાવ્યું હતું તે કોઈ કારણસર બંધ પડ્યું હતું અને ભારે અવ્યવસ્થા હતી. આથી આ આચાર્યે ખૂબ પ્રયત્ન કરી ભુવનપાલ રાજા દ્વારા એ મંદિર ખુલ્લું મુકાવી પૂજા વગેરેની વ્યવસ્થા કરાવી હતી.

તેરમી શતાબ્દિમાં રચાયેલા સકલ તીર્થ સ્તોત્રમાં ગ્વાલિયરની ગણના તીર્થોમાં કરવામાં આવી છે. મુનિ કલ્યાણસાગરે રચેલી પાર્શ્વતીર્થ નામમાલામાં ગ્વાલિયરના પાર્શ્વનાથ મંદિરને તીર્થ મહિમા નોંધ્યો છે.

૧૫૬૨મી શતાબ્દિમાં રચાયેલી વિસુપ્તિ-ત્રિવેણીમાં ગોપાંચલપુર (ગ્વાલિયર)માં શ્રીરત્નાને બંધાવેલા શ્રી શાંતિનાથ મંદિરનો ઉલ્લેખ કરેલો મળે છે.

૧૬૧૧મી ગ્વાલિયરના તંવરવંશી રાજા વીરમના દરબારમાં રહેવાવાળા જૈનાચાર્ય શ્રી નયચંદ્ર સૂરિએ વિ. સં. ૧૪૬૦ની આસપાસ હસ્તીર-મહાકાવ્ય નામનો ગ્રંથ રચ્યો હતો. જેમાં ચૌકાણુનો ઇતિહાસ આપેલો છે.

એ પછી લગભગ ૫૬૬૨મી-સોળમી શતાબ્દિમાં દિગંજરોએ આ સ્થળને પોતાના પ્રભાવમાં લીધું અને કિલ્લો ઉપર મોટી વિશાળકાય જિનપ્રતિમાઓ કોરાવી, જેનો ઉલ્લેખ પં. શીલવિજયજી પણ આ પ્રકારે કરે છે:—

ભાવન ગજ પ્રતિમા દીપતી,
ગઢ શુચલેરિ શોભતી.
શ્રી સૌભાગ્યવિજયજી પણ ઉલ્લેખે છે કે—
ગઢ ગ્વાલેર ભાવન ગજ પ્રતિમા,
વેધ મયલ રંગેલેલી.

આ દિગંજર પ્રતિમાઓ ઉપરના શિલાલેખો ૫૬૬૨મી-સોળમી શતાબ્દિના છે.

આજે ગ્વાલિયર અને લશ્કર બે વિભાગમાં વહેંચાયેલું છે. લશ્કરમાં ૩૦૦ અને ગ્વાલિયરમાં ૫૫૦ જેન શ્રાવકોની વસ્તી છે. લશ્કરમાં ૩ ઉપાશ્રય અને ૩ જેન મંદિરો છે. જ્યારે ગ્વાલિયરમાં ૨ મંદિરો છે.

મંદિરોનો પરિચય આ પ્રકારે છે:—

(૧) લશ્કરના થારાદ બઢરના ચોસવાલ મહેલોમાં શ્રી ચિત્રામણિ-પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું ધૂમટળખી મંદિર છે. આ મંદિરમાં ચિત્રકામ અને મીનાકાશી કામ સાર કરેલું છે. શ્રીસંઘે સં. ૧૮૭૫માં બંધાવેલું છે.

(૨) એ જ મહેલોમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું ધૂમટળખી મંદિર સં. ૧૬૬૮ માં શેઠ સૂરજમલ વાઘીવાલે બંધાવેલું છે.

(૩) કટીવાટી દાદાવાડીમાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનનું ધૂમટળખી મંદિર શ્રીસંઘે બંધાવેલું છે.

(૪) ગ્વાલિયરના છેડા બઢરમાં ચતિજના ઉપાશ્રયમાં શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીનું ધાળાખંધી મંદિર છે. મૂળનાયકની મૂર્તિ ઉપર સં. ૧૫૩૬નો લેખ છે.

(૫) ગ્વાલિયરમાં શીતલા ગલીમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું ધૂમટળખી મંદિર શ્રીસંઘે બંધાવેલું છે. આમાં બધી મૂર્તિઓ ધાતુની છે.

ફરગુસન નાંખે છે કે—આ મંદિરો શોધવાનાં રહે છે. ગ્વાલિયરથી સીપરી (શીવપુરી) અહીંયા ગ્વાલિયર સરકારનું હવાખાવાનું સ્થાન છે. અહીંયા એક કુવો છે. તે કુવનું પાણી એટલું સુંદર છે કે એ પાણી બહારગામ ન્હાય છે. ગ્વાલિયર સરકાર પોતાની કમીટી સહિત ઉનાળામાં બે-ત્રણ માસ અહીંયા રહે છે. અહીંયા શ્રીમાન વિજયધર્મસૂરિ મહારાજનો સ્વર્ગવાસ થયો છે. જ્યોત્સ્નામનો સ્વર્ગવાસ થયો છે ત્યાં ગ્વાલિયર સરકારે બે વીધ જમીન આપી છે. અહીંયા શ્રીમાન વિજયધર્મસૂરિ મહારાજનું સમાધિ મંદિર બન્યું છે, લગભગ એક લાખ રૂપિયા લાગ્યા છે. સ્ટેશનથી એક ફ્લોંગ દૂર છે. સમાધિ મંદિરથી ગામ બે ફ્લોંગ દૂર છે. ગામના લોકો ભાવિક છે. ગામમાં ચિત્રામણી પાર્શ્વનાથનું જિનાલય બંધ્ય અને સુંદર છે, મૂર્તિ મનોહર છે. મંદિરમાર્ગી તથા સ્થાનકવાશી બંને ઘરને છત્રીસ લગભગ ઘર છે, બંને સંખ્યાને રહે છે. સમાધિ મંદિરના કંવાડે-ડમાં વિરતસ્વ પ્રકાશક મંડળ છે. મહેલાં સંસ્કૃત, અંગ્રેજી, હિંદી જ્ઞાન અપાતું હતું. હવે સાંભળવા પ્રમાણે અંગ્રેજી જ્ઞાન સુખ્ય રીતે અપાય છે. આ સ્થળ યાત્રા કરવા લાયક છે.

Reg. No. G 50

લાઇફ મેમ્બર

૧. શાહ મનસુખલાલ હરગોવિન્દરાસ

ભાવનગર

આભાર

શ્રી ઊજા કાર્મસી લિમિટેડના માલિક શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ નગીનદાસ જેઓ આપણી સભાના લાઇફ મેમ્બર પણ છે તેમના તરફથી દર વર્ષની માફક આ વર્ષે પણ વિ. સં. ૨૦૨૧ ની સાલના કાર્તિકી પંચાંગ સભાના સભાસદ બંધુઓ તેમ જ શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ માસિકના ગ્રાહક બંધુઓને લેટ આપવા માટે મોકલવામાં આવેલ છે જે આસો માસના અંક સાથે રવાના કરેલ હતા. તેઓશ્રીની સભા પરત્વેની હાર્દિક લાગણી માટે આભાર વ્યક્ત કરીએ છીએ.

અમારી યોજના

સં. ૨૦૨૧ ની સાલ માટે નિત્ય સ્મરણીય સ્તોત્રાદિ સંગ્રહ નામે પુસ્તક જેમાં નવસ્મરણો અને પ્રાચીન ભાવવાહી સ્તુતિ, સ્તવન અને સન્નિધિ વગેરેનો સમાવેશ થયે તે પુસ્તક સભાના સભાસદોને લેટ આપવાની અમારી યોજના છે.

લેટ

રૂ. ૫૧) જેઠાભાઈ કાનજી લધા કચ્છ વારાપધરવાળા (હાલ મુલુંડ મુંબઈ) તરફથી શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશને લેટ મળ્યા છે. સાબાર.

હમણાં બહાર પડી છે

પં. શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત નવપદજની પૂજા
તથા

પં. રૂપવિજયજીકૃત શ્રી પંચજ્ઞાનની પૂજા

આ બંને પૂજા અર્થ સાથે છપાવેલ છે. અર્થમાં ઘણો વધારો કર્યો છે કે જે ખાસ ઉપયોગી છે તેની ખાતરી વાંચવાથી થઈ શકે તેમ છે.

અમારી છપાવેલી અનેક અર્થ સહિત પૂજાઓમાં આ બુકથી વધારો થયો છે. કિંમત ૫૦ નયા પૈસા રાખી છે. પચાસના પ્રમાણમાં તે કિંમત ઓછી લાગે તેમ છે. દરેક પૂજામાં રહસ્ય શુ છે તે યથાશક્તિ સમજાવેલ છે.

કિંમત ૫૦ નયા પૈસા (પોસ્ટેજ ૧૫)

લખો : શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

પ્રકાશક : દીપચંદ હવણલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મુદ્રક : ગીરધરસાલ કુલચંદ શાહ, સાધના મુદ્રણાલય-ભાવનગર